

така гядамы организма като нѣкоѣ куклѣ, която обличямы по модѣ-тѣ, и го силимѣ да го лѣемѣ въ формы, каквыто ни ся видять угодны; прикачямы на тѣло-то си всякаквы накыты, а изгуби ли ся лѣскавинѣ-тѣ, живинѣ-тѣ, мы тогава зѣмемѣ да го мажемѣ и мацамы всякакѣ ужѣ да направимѣ да лѣсне на него хубость. Нѣ не бива да забуравямы че на чловѣческый организмѣ вънкашнина-та гяда на вѣтрѣшний животѣ и на естественны-ти службы на орѣдія-та му, та по това и хубость-та и милота-та му щѣтъ да сѣ тѣсно связаны съ животно-то му състояние и щѣтъ ся мѣнявать наспротивѣ както бы ся мѣняваль той.

Червено-то като трендафилѣ лице ще поблѣднѣе, ако вѣтрѣшны-ты орѣдія запрѣтъ или зѣмѣтъ да вѣхнѣтъ; и тогава онова мазило, скѣпо купено и намачкано по образа (лице), не може да даде животнѣ червенинѣ на кръвь-тѣ, а само потуля да ся не види болесть-та; бѣла-та кадифияна кожица стане грьздава, лунава, жълтникава, набрана и набръчкана, ако кръвь-та ся похаби въ съставны-ты си чѣсти и тогава никакѣвъ прахѣ, никоя помада нѣма да ѣ похубави, ако ся не оправи вѣтрѣшно-то устройство; хубаво-то око, което съ магическый си погледѣ, омайва, замамва и искарва чловѣка отѣ главѣ, гасне и ся вглѣбва; засмѣны-ты уста си изгубять прѣснѣ-тѣ аленинѣ, ако начинѣ-тѣ на живота и тѣсно-то не-сегодно облѣкло по сегашнѣ-тѣ модѣ прѣчять на рѣдовно-то обыкаляніе и правеніе на кръвь-тѣ; хубава-та крѣпка рѣчица съ гыздаво изоблены-ты си прѣстѣе омръшявѣва, изсѣхва; кости-ты навѣждѣ ся озлѣбвать, грѣбѣ-тѣ ся прѣгрѣбавва, ако хубавица-та цѣлы нощи прѣкарва въ играніе хора и въ